

ТРЕТІЙ ЛАТЕРАНСЬКИЙ СОБОР І КАНОНІЧНЕ ПРАВО: ЕВОЛЮЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРАВА ЦЕРКВИ В XII СТОЛІТТІ

THE THIRD LATERAN COUNCIL AND CANON LAW: EVOLUTION OF CHURCH LEGISLATION AND LAW IN THE 12TH CENTURY

Санжаров В.А., к.і.н.,

старший викладач кафедри теоретико-правових дисциплін

Навчально-науковий інститут права Державного податкового університету

Санжарова Г.Ф., старший викладач кафедри романської філології та порівняльно-типологічного мовознавства

Київський університет імені Бориса Грінченка

Мацелик М.О., к.ю.н., доцент,

доцент кафедри теоретико-правових дисциплін

Навчально-науковий інститут права Державного податкового університету

Стаття присвячена дослідженню законодавчого доробку Третього Латеранського Собору (одинадцятого Вселенського за визнанням католицької церкви), сутності прийнятих постанов, сучасних підходів до вивчення особливостей створення, оприлюднення і використання соборного законодавства. Констатовано, що авторитет і поширення папських соборів XII століття залишаються недостатньо дослідженими. Відзначено, що Третій Латеранський собор 1179 р. папи Олександра III єдиний з трьох так званих «загальних» соборів, що відбулися на Латерані в XII ст., який можна вважати відповідним назві «Вселенський». Можна стверджувати, що Собор мав три головні цілі: покласти край розколу та представити подання Олександру III імперських єпископів, прийняти закони з питань реформи та обговорити протидію ересям. Відзначено, що папа Олександр III і його курія мали на меті, щоб соборні канони забезпечили сукупність загальноприйнятих статутів для управління Церквою. Здається розумним приписати Олександру намір створити «широкий універсальний закон». Звернуто увагу, що соборні канони 1179 р. повторюють матеріал канонів 1139 р. (Другий Латеранський собор, що відбувся за папи Іннокентія II) тільки в тих випадках, коли ці канони не були присутні в «Декреті» Граціана. Цей факт, здається, вказує на усвідомлений вибір зберегти матеріали більш раннього собору в рамках правової культури, яка вже прийняла Граціана як основний, але не вичерпний текст.

Автори вважають безперечним, що Третій Латеранський Собор значно підвищив юридичну та судову роль папства в Церкві та християнському суспільстві загалом. Зроблено висновок, що соборні канони відігравали таку ж значну роль, як і декреталії, в правових збірниках, у папському управлінні Латинською Церквою та в «ius novum» протягом періоду його формування наприкінці XII століття.

Ключові слова: канонічне право, декретальне право, соборні конституції, Третій Латеранський Собор, XII століття.

The article is devoted to the study of the legislation of the Third Lateran Council (the eleventh Ecumenical Council, as recognized by the Catholic Church), the essence of the adopted resolutions, modern approaches to the study of the peculiarities of the creation, promulgation and use of council legislation. It has been established that the authority and spread of papal councils of the 12th century remain insufficiently researched. It is noted that the Third Lateran Council of 1179 of Pope Alexander III is the only one of the three so-called 'general' councils held at the Lateran in the 12th century, which can be considered appropriate for the name 'Ecumenical'. It can be argued that the Council had three main goals: to put an end to the schism and to present the submissions of the imperial bishops to Alexander III, to pass reform laws and to discuss the opposition to heresies.

It was noted that Pope Alexander III and his curia aimed for the council canons to provide a set of universally accepted statutes for governing the Church. It seems reasonable to attribute Alexander's intention to create a 'broad universal law'. It is noted that the council canons of 1179 repeat the material of the canons of 1139 (the Second Lateran Council held under Pope Innocent II) only in those cases when these canons were not present in Gratian's "Decretum". This fact seems to indicate a conscious choice to preserve the materials of the earlier council within a legal culture that had already accepted Gratian as a primary but not exhaustive text.

The authors consider it indisputable that the Third Lateran Council significantly increased the juridical and judicial role of the papacy in the Church and Christian society in general. It is concluded that the canons of the Council played as significant a role as the decretals in the legal collections, in the papal administration of the Latin Church and in the 'ius novum' during the period of its formation at the end of the twelfth century.

Key words: Canon Law, Decretal Law, Council Constitutions, Third Lateran Council, 12th Century.

Актуальність. Імператор Священної Римської імперії Фрідріх I (1122–1155–1190), який вважав, що отримав королівство та імперію «від одного Бога та через обрання князів», заради своїх італійських завойовницьких планів підтримував церковний розкол в Римі за допомогою трьох послідовних антипап Віктора IV (1159–1164), Пасхалія III (1164–1168), Калікста III (1168–1178). Фрідріх Гогенштауфен (Барбароса) спробував встановити імперський контроль над містами Північної Італії та Римом, але зазнав низки невдач і поразок та був змушений визнати Олександра III (1159–1181) єдиним законним папою (Венеціанський мир 1177 р.) і піти з Італії. Папа Олександр III успішно подолав небезпеки протистояння з імператором [1, с. 116–133; 2, с. 99–126]. Таким чином Третій Латеранський Собор зібрався після чергового 18-річного церковного розколу (з 22 років понтифікату Олександра III) та папсько-імперських суперечок [1, с. 210–226]. Договір в Ананії мав бути певним чином оголошений; усі звіти свідчать про те, що святкування відновлення християнської єдності було

основним мотиваційним фактором для Собору. Він завершував величне «століття загальних Соборів», правничого Ренесансу і утвердження канонічного права.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням розвитку декретального та соборного законодавства, зокрема юридичному складнику діяльності папи Олександра III (1159–1181) і аналізу конституцій (постанов) III Латеранського Собору 1179 р., присвячені дослідження таких істориків права, як Вальтер Гольцманн (Holtzmann), Стефан Каттнер (Kuttner), Чарльз Дагген (Duggan), Крістофер Брук (Brooke), Кеннет Пеннінгтон (Pennington), Енн Дж. Дагген (Duggan), Пітер Ландау (Landau), Мері Чейні (Cheney), Ута-Рenate Бломенталь (Blumenthal), Роберт Сомервіль (Somerville) [3, с. 318–366; 4, с. 50–51; 5, с. 1–10]. Даніка Самерлін розглядає проблему виникнення законодавства III Латеранського Собору в контексті комплексу соборних ідей XII століття, порівнює його з папськими декреталіями Олександра III; аналізує вплив соборних канонів на правову культуру та церковний уряд

другої половини XII століття; вивчає «механізми оприлюднення» і особливості «рецепції» соборних постанов [5; 6, с. 112–131]. Дослідниця вважає передчасним висновок про відмінність перших трьох Латеранських Соборів (як законотворчих, Вселенських) від решти папських соборів того ж часу (як судових). На її думку, стверджувати, що лише собори 1123, 1139 та 1179 років були законодавчими соборами, означає нав'язувати XII століттю ідею, якої не існувало [5; с. 40, п. 167–168]. Останнім часом вітчизняні науковці починають звертати увагу на правничу проблематику церковних Соборів [4; 7, с. 42–46; 8, с. 47–56], але законодавство саме III Латеранського Собору викладено досить скупко і схематично [4, с. 53].

Мета статті полягає в дослідженні законодавчого наповнення в діяльності Третього Латеранського Собору (одинадцятого Вселенського за визнанням католицької церкви), сутності прийнятих постанов, сучасних підходів до вивчення особливостей створення, оприлюднення і використання соборного законодавства.

Виклад основного матеріалу. Влітку 1178 р. папа Олександр III [9] почав розсилати листи-запрошення «Quoniam in agro» прелатам християнського світу «прибути до Риму в першу неділю наступаючого Великого посту», щоб виправити зловживання та запровадити статут «за стародавнім звичаєм» (збереглися лише листи в церковні провінції Пізи, Тура, Буржа та Угорщину). Джерела свідчать про те, що підготовка до Собору почалася щонайменше за дев'ять місяців до його відкриття в березні 1179 р. Оповіді про Собор обмежені, і навіть у збережених джерелах окремі деталі суттєво відрізняються. Зберігся «Ordo Romanus», що регламентував проведення Собору: передбачалися літургійні аспекти процедури та три урочисті сесії, що завершались опублікуванням соборних конституцій (декретів). Точні дати проведення сесій у різних авторів відрізняються. Р. Форвіль датував сесії 5, 14 і 19 або 22 березня [1, с. 136; 5, с. 16–17, п. 30–33]. Не співпадають уявлення учасників про кількість присутніх на Соборі. Анналі на північ від Альп припускають присутність до 900 єпископів; більш ймовірно, що число було близько 300; неповний звіт про присутніх єпископів перераховує 289 осіб. Були присутні представники принаймні 62 абатств. Священнослужителі прибули до Риму навіть з Англії та Латинського Сходу [1, с. 387–390; 10, т. 22, с. 213–217, 239–240, 458–468; 5, с. 135–136, п. 35–39]. Копії Латеранських конституцій збереглися у місцевих архівах і хроніках і складають основну частину письмових актів Собору.

Перша соборна постанова «Licet de vitanda» була прямою відповіддю на події розколу, стосувалася виборів папи: «достатньо чіткі» попередні декреталії були доповнені «за згодою Святого Собору» важливим уточненням, якщо кардинали не можуть досягти повної одностайності щодо призначення наступника суверенного Понтифіка, а третина з них відмовляється домовитися з двома іншими, Римським Понтифіком повинен вважатися той, який був обраний і прийнятий двома третинами голосів [1, с. 210]. На інших церковних виборах повинні переважати думка більшості і головуючого (кан. 16) [1, с. 218]. Собор суворо регламентував умови доступу до церковних чинів і посад. Вимоги для призначення: єпископом – вік не менше 30 років, народження у законному шлюбі, схвальні моральні якості та визнана освіченість; деканом, архідияконом, парафіяльним священником – 25 років і священниче висвячення; контроль покладався на єпископа і капітул (кан. 3) [1, с. 211–212]. Висвячений диякон або священник повинен отримати гідне і достатнє для прожиття утримання (кан. 5) [1, с. 212]. Заборонялося об'єднання кількох парафіяльних церков; нерезиденти могли бути позбавлені своїх бенефіцій, а той, хто їх заснував (патрон), – права надавати їх у майбутньому (кан. 13, 14) [1, с. 217]. Було визначено, що жодна церковна посада, бенефіцій чи

церква не можуть бути призначені або обійняні нікому, доки вони не стануть вакантними; церковні пребенди чи посади протягом шести місяців після звільнення (вакансії) повинні бути передані особам, здатним з гідністю ними керувати; якщо капітул перевищив цей термін, право призначення переходить до єпископа і навпаки (кан. 8) [1, с. 214]. Собор засудив прояви симонії і зазначив, що жодного податку не слід накладати на інтронізацію єпископів і абатів; встановлення церковних осіб; поховання померлих; благословення подружніх пар чи інші таїнства; єпископи, абати та інші прелати повинні утримуватися від встановлення нових податкових квот і збільшення старих (кан. 7) [1, с. 213–214]. Нікого не повинні приймати в ценці за гроші; монахи не повинні мати заощаджень, мають жити ізольовано в місцях чи церквах, яким вони служать (кан. 10) [1, с. 215–216]. Собор заборонив наступні поширені практики: 1) втрата церковного майна через передачу або заповідання стороннім особам; 2) в деяких регіонах чоловіки, які називаються деканами, встановлюються за гроші і за певну суму грошей здійснюють єпископську юрисдикцію (кан. 15) [1, с. 218].

Нарешті окрема конституція була присвячена зловживанням під час єпископських діоцезальних візитацій та збору прокурацій. Собор постановив, що свита архієпископа під час інспекційної поїздки по своєму діоцезу не повинна перевищувати 40–50 осіб, кардинала – 20–25, єпископа – 20–30, архідиякона – 5–7, а деканам доведеться задовольнятися двома. Перелік заборон чітко показує проблемні місця в відвідуванні прелатами своїх підлеглих: 1) нехай вони не тягнуть за собою мисливських собак або птахів; 2) нехай їхні потяги покажуть, що вони прагнуть «не своїх власних інтересів, а інтересів Ісуса Христа»; 3) нехай вони не просять пишного бенкету, а отримують із вдячністю те, що їм чесно подадуть відповідно до обставин; 4) нехай вони не обтяжують своїх підлеглих податками, а архідиякони і декани взагалі не стягують жодного податку зі священників і кліриків; 5) нехай кількість коней буде помірною (кан. 4) [1, с. 212]. Соборна постанова засудила практику накопичення бенефіцій, особливо пов'язаних з «опікою над душами» («cura animarum»). Перелік світських зловживань: деякі миряни набралися такої зухвалості, що, зневажаючи владу єпископів, призначають у церквах кліриків або звільняють їх за власним бажанням; вони часто розподіляють нерухоме та інше церковне майно, як вважають за потрібне; вони не вагаючись обтяжують церкви та їхніх людей податками; деякі з них примушують священнослужителів, навіть єпископів, поставити перед їхнім судом; вони утримують церковну десятину і намагаються передавати її іншим мирянам. Як світські та і церковні особи, що сприяли цим злочинним діям підлягали певним покаранням, визначеним соборною постановою (кан. 14) [1, с. 217].

Собор засудив поведінку духовно-рицарських та чернечих орденів (тамплієрів, госпітальєрів та інших), які перевищували зміст привілеїв, наданих їм Апостольським Престолом, підриваючи сталий порядок і авторитет «ординарія» (єпископа): 1) вони приймали в свої братства і допускали на збори відлучених від церкви і осіб, яким було заборонено прийняття таїнств і християнське поховання; 2) вони проводили служби в заборонених місцях; 3) вони призначали або звільняли служителів своїх церков без згоди єпископів; 4) вони отримували церкви та десятину від мирян без єпископського дозволу. Собор постановив, що єпископ повинен здійснювати юрисдикцію над монахами так само, як і над всіма іншими в своєму діоцезі (кан. 9) [1, с. 214–215].

Собор визначав чіткі правила подачі апеляцій (кан. 6) [1, с. 213]. Священнослужителям заборонялось виступати перед світськими судами, якщо тільки вони не повинні захищати власні справи, справи своєї церкви, або людей, гідних жалю і недієздатних. Жоден клірик не повинен

був брати на себе виконання суддівських функцій від імені князя: він мав бути відсторонений від церковного служіння через нехтування своїми обов'язками, і тоді міг продовжувати догождати сильним світу (кан. 12) [1, с. 216–217]. Різно засуджувались конкубіна, гріх Содому та часте відвідування священнослужителями жіночих монастирів без поважної причини (кан. 11) [1, с. 216]. Князям і магістрам заборонялось будь-яке оподаткування церков, якщо тільки не існувала суспільна необхідність щодо «загального блага», про яку були покликані судити єпископ і духовенство (кан. 19) [1, с. 219–220]. Собор засудив злочин лихварства і постановив, що відомі лихварі не можуть бути допущені до таїнства вітваря; якщо вони помруть у цьому гріху, то не отримають християнського поховання; було заборонено приймати їхні приношення (кан. 25) [1, с. 221–222]. Третій Латеранський Собор поновив важливі декрети 1139 року (кан. 14, 11, 12) [1, с. 191, 190] щодо засудження рицарських змагань і турнірів і відмови в християнському похованні загиблих (кан. 20) [1, с. 220], термінів, проголошення та непорушного дотримання перемир'я та Божого миру (кан. 21, 22) [1, с. 220–221].

Собор визначив, що у кожній кафедральній церкві вчителю, відповідальному за безкоштовне навчання священнослужителів цієї церкви та бідних школярів повинен бути призначений достатній прибуток: таким чином, на думку законодавців, вчитель буде позбавлений життєвих потреб, а учням буде відкрито шлях до вивчення наук. Встанов-

лювалася безоплатність освіти та присвоєння ступенів; ніхто не міг відмовити в праві викладати будь-кому, хто компетентний це робити (кан. 18) [1, с. 219]. Таким чином, Собор заклав на загальному рівні основи освітнього законодавства як для університетів у стадії становлення, так і для найскромніших класів при церквах.

Канони Третього Латеранського Собору повністю увійшли до офіційного зібрання папських постанов «Декреталії Григорія IX», складеного каноністом Раймоном Пеньяфортом і оприлюдненого папською буллою у 1234 р. [11, с. 421–423; 12].

Висновки. Основні висновки можна сформулювати наступним чином: 1) Третій Латеранський собор 1179 р. папи Олександра III єдиний з трьох так званих «загальних» соборів, що відбулися на Латерані в XII ст., який можна вважати відповідним назві «Вселенський»; 2) собор мав три цілі: покласти край розколу та представити подання Олександрові імперських єпископів, прийняти закони з питань реформи та обговорити протидію ересям; 3) Третій Латеранський Собор значно підвищив юридичну та судову роль папства в Церкві та християнському суспільстві загалом; 4) соборні канони відігравали таку ж значну роль, як і декреталії, в правових збірниках, у папському управлінні Латинською Церквою та в «іus novum» протягом періоду його формування наприкінці XII століття. 6) авторитет і поширення папських соборів XII століття залишаються недостатньо дослідженими.

ЛІТЕРАТУРА

1. Foreville R. Latran I, II, III et Latran IV. Paris: Ed. de l'Orante, 1965. 445 p.
2. Johrendt J. The empire and the schism. *Alexander III (1159–81): The Art of Survival* / eds. P.D. Clarke, A.J. Duggan. Aldershot, 2012. P. 99–126.
3. Duggan A.J. Conciliar Law 1123–1215: The Legislation of the Four Lateran Councils. *The history of medieval canon law in the classical period, 1140–1234* [ed. W. Hartmann, K. Pennington]. Washington: The Catholic University of America Press, 2008. P. 318–366.
4. Павлюх О.А., Санжаров В.А., Бінюк Н.М. Значення соборного законодавства для реформи Церкви та розвитку канонічного права в XII столітті: Латеранські Собори 1123, 1139, 1179 років. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 4. С. 50–54. http://lsei.org.ua/4_2022/10.pdf.
5. Summerlin D. The Canons of the Third Lateran Council of 1179: Their Origins and Reception. Cambridge: Cambridge University Press, 2019. xxiii, 306 p.
6. Summerlin D. The reception and authority of conciliar canons in the later-twelfth century: Alexander III's 1179 Lateran canons in context. *Zeitschrift der Savigny-Stiftung für Rechtsgeschichte. Kanonistische Abteilung*. 2014. Bd. 100. S. 112–131.
7. Санжаров В.А., Павлюх О.А., Санжарова Г.Ф. Четвертий Латеранський Собор 1215 року: традиції і новації в канонічному праві. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 6. С. 42–46. http://www.lsei.org.ua/6_2022/8.pdf.
8. Санжаров В.А., Мацелик М.О., Санжарова Г.Ф. Внесок В'єнського Собору 1311–12 років у розвиток середньовічного канонічного права. *Ірпінський юридичний часопис. Серія: право*. 2022. Вип. 2 (9). С. 47–56.
9. Duggan A.J. Alexander ille meus: the papacy of Alexander III. *Alexander III (1159–81): The Art of Survival* / eds. P.D. Clarke, A.J. Duggan. Aldershot, 2012. P. 13–49.
10. *Sacrorum conciliorum nova et amplissima collectio* / ed. G. Mansi et al. Venice, 1778. T. 22 (1166–1225). 638 p.
11. Санжаров В.А. Декретальне право в Західній Європі у XII–XIII століттях. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2017. № 6. С. 421–423. http://lsei.org.ua/6_2017/123.pdf.
12. Санжаров В.А. Декреталії Григорія IX. Велика українська енциклопедія. URL: [https://vue.gov.ua/Декреталії_Григорія_IX_\(дата_звернення:_29.10.2023\)](https://vue.gov.ua/Декреталії_Григорія_IX_(дата_звернення:_29.10.2023)).

ЮРИДИЧНИЙ НАУКОВИЙ ЕЛЕКТРОННИЙ ЖУРНАЛ

ЕЛЕКТРОННЕ НАУКОВЕ
ФАХОВЕ ВИДАННЯ

www.lsej.org.ua

10'2023

**Запорізький національний університет
Міністерства освіти і науки України**

**Електронне наукове фахове видання
«Юридичний науковий
електронний журнал»**

№ 10, 2023

**На підставі Наказу Міністерства освіти та науки України № 409 від 17.03.2020 р. (додаток 1)
журнал внесений до переліку фахових видань категорії «Б» у галузі юридичних наук
(081 – Право, 262 – Правоохоронна діяльність, 293 – Міжнародне право)**

**Журнал включено до міжнародної наукометричної бази Index Copernicus International
(Республіка Польща)**

**Статті у виданні перевірені на наявність плагіату за допомогою програмного забезпечення
StrikePlagiarism.com від польської компанії Plagiat.pl.**

**Видавничий дім
«Гельветика»
2023**

Юридичний науковий електронний журнал – електронне наукове фахове видання юридичного факультету Запорізького національного університету

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

Головний редактор:

Коломоєць Тетяна Олександрівна – доктор юридичних наук, професор

Заступник головного редактора:

Бондар Олександр Григорович – доктор юридичних наук, професор

Відповідальний секретар:

Віхляєв Михайло Юрійович – доктор юридичних наук, професор

Члени редакційної колегії:

Батюк Олег Володимирович – доктор юридичних наук, доцент;
Биргеу Михайло Михайлович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Молдова);
Болокан Інна Вікторівна – доктор юридичних наук, доцент;
Ботнару Стела – доктор юридичних наук, доцент;
Бринза Сергій – професор, доктор хабілітат;
Верлос Наталя Володимирівна – доктор юридичних наук, доцент;
Войцех Войтила – доктор гуманітарних наук у галузі філософії (Республіка Польща);
Волошина Владлена Костянтинівна – кандидат юридичних наук, доцент;
Галіцина Наталя Вікторівна – доктор юридичних наук, професор;
Деревянко Наталя Зеновіївна – доктор філософії у галузі права;
Діхтієвський Петро Васильович – доктор юридичних наук, професор;
Дрьомін Віктор Миколайович – доктор юридичних наук, професор;
Дудоров Олександр Олексійович – доктор юридичних наук, професор;
Ібрагімов Соліджон Ібрагімович – доктор юридичних наук, професор (Республіка Таджикистан);
Кантор Наталя Юріївна – кандидат юридичних наук;
Колпаков Валерій Костянтинович – доктор юридичних наук, професор;
Копча Василь Васильович – доктор юридичних наук, професор;
Курінний Євген Володимирович – доктор юридичних наук, професор;
Кушнір Сергій Миколайович – доктор юридичних наук, професор;
Смирнов Максим Іванович – кандидат юридичних наук, доцент;
Стеценко Семен Григорович – доктор юридичних наук, професор;
Тернушак Михайло Михайлович – доктор юридичних наук;
Уільям Дж. Уоткінс – доктор юридичних наук (США);
Фальковський Андрій Олександрович – кандидат юридичних наук, доцент;
Федчишин Дмитро Володимирович – доктор юридичних наук;
Шарая Анна Анатоліївна – доктор юридичних наук, доцент;
Д-р Ханна Боуз – LLB, MSc, PhD, FHEA, доцент кримінального права (Велика Британія);
Д-р Брюс Вордхо – PhD, LLB, LLM, професор конкурентного права (Велика Британія);
Д-р Джейн Руні – доцент міжнародного права (Велика Британія).

*Рекомендовано до опублікування вченою радою
Запорізького національного університету,
протокол № 3 від 24.10.2023 р.*

ЗМІСТ

РОЗДІЛ 1

ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ДЕРЖАВИ І ПРАВА;
ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНИХ І ПРАВОВИХ УЧЕНЬ

Гіденко Є.С. РІВЕНЬ ТАКТИЧНОЇ ГРАМОТНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ, ЯКІ ВИКОНУЮТЬ СЛУЖБОВО-БОЙОВІ ЗАВДАННЯ.....	18
Hula I.L. THE IMPACT OF GLOBAL INTEGRATION PROCESSES ON LAW AND LEGAL UNDERSTANDING.....	21
Зеленська І.М., Сучкова А.М. ОКРЕМІ ПИТАННЯ ДОТРИМАННЯ ПРАВИЛ ЮРИДИЧНОЇ ТЕХНІКИ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ПРОЄКТІВ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ У КОНТЕКСТІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО САНКЦІЇ».....	25
Мерник А.М., Білецький А.А. ПРАВО НА САМОЗАХИСТ: ЗАГАЛЬНОПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	30
Морквін Д.А., Гох І.М. ОСНОВНІ ЗАСАДИ ТА ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ.....	34
Настюк А.А., Муляр Г.В. ЗАРОДЖЕННЯ ТА ПРАВОВА РЕГУЛЯЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ КУПЦІВ ЯК ЗАКОРДОНОМ, ТАК І В КИЇВСЬКІЙ РУСІ ЗГІДНО ДЖЕРЕЛ ПРАВА.....	38
Повалена М.В., Здреник І.В., Мельник Н.В. ІСНУВАННЯ ПРАВОВОГО НІГІЛІЗМУ ЯК ФАКТОРУ ПОРУШЕННЯ ОСНОВОПОЛОЖНИХ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	44
Санжаров В.А., Санжарова Г.Ф., Мацелик М.О. ТРЕТІЙ ЛАТЕРАНСЬКИЙ СОБОР І КАНОНІЧНЕ ПРАВО: ЕВОЛЮЦІЯ ЗАКОНОДАВСТВА ТА ПРАВА ЦЕРКВИ В XII СТОЛІТТІ.....	48
Слугоцька В.М. ПРАВОСВІДОМІСТЬ ЯК НЕОБХІДНА УМОВА РОЗВИТКУ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ СУСПІЛЬСТВА.....	51
Шигаль Д.А. ДЕРЖАВИ ЯК ОБ'ЄКТИ ПОРІВНЯЛЬНОГО ІСТОРИКО-ПРАВОВОГО АНАЛІЗУ: ТЕРИТОРІЯ, НАСЕЛЕННЯ, МЕХАНІЗМ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.....	54

РОЗДІЛ 2

КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО; МУНІЦИПАЛЬНЕ ПРАВО

Ковтун В.І., Ворон Д.М., Жигальов І.Г., Ткачов В.С. СПІВВІДНОШЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ДИСКРЕЦІЙНИХ ПОВНОВАЖЕНЬ ТА СУДОВОГО КОНТРОЛЮ ЗА ЇХ РЕАЛІЗАЦІЄЮ.....	61
Ковтун В.І. ПОЗИТИВНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ДЕРЖАВИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ НА ЖИТЛО В УМОВАХ ВІЙСЬКОВИХ ДІЙ.....	64
Чиркін А.С., Желнін В.Є., Огла М.В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ШВЕЦІЇ: ДОСВІД ДЛЯ УКРАЇНИ.....	68

РОЗДІЛ 3

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО І ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС;
СІМЕЙНЕ ПРАВО; МІЖНАРОДНЕ ПРИВАТНЕ ПРАВО

Бачинська Н.О., Шумський С.І. РОЗІРВАННЯ ШЛЮБУ В СУДОВОМУ ПОРЯДКУ: ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ.....	73
Бичкова С.С. ОСОБЛИВОСТІ ПРИМИРЕННЯ СТОРІН ВИКОНАВЧОГО ПРОВАДЖЕННЯ.....	76
Василів С.С. ДО ПИТАННЯ РЕКЛАМУВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	80
Гузе К.А. ПРОБЛЕМИ ПІДТВЕРДЖЕННЯ ПРОКУРОРОМ, ЩО ЗВЕРНУВСЯ ДО СУДУ ЯК ПОЗИВАЧ, ПІДСТАВ ЗДІЙСНЕННЯ ПРЕДСТАВНИЦТВА ІНТЕРЕСІВ ДЕРЖАВИ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	83
Дзера І.О. ПРОГАЛИНИ У ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ ПОПЕРЕДНЬОГО ДОГОВОРУ.....	86
Дяченко С.В., Демчук М.В. СУДОВА ПРАКТИКА ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ДИСПОЗИТИВНОСТІ В ЦИВІЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	92
Колісник О.В. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ЕФЕКТИВНИХ СПОСОБІВ ЗАХИСТУ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВ.....	95
Комарницька І.І. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	98
Корнєва П.М. ПРАВО ГРОМАДЯН УКРАЇНИ НА МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ В США ТА КАНАДІ В РОЗРІЗІ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА.....	101
Кройтор В.А. ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЄКТІВ ЩОДО МЕДИЧНИХ ІННОВАЦІЙ.....	104
Маліновська І.М. ВПЛИВ МІЖНАРОДНОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ БАЗ ДАНИХ НА ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ.....	108
Markovych Kh.M. MORAL AND ETHICAL OBJECTIVES OF NOTARIES' ACTIVITY.....	112

Нечипорук Я.В. НАКАЗНЕ ПРОВАДЖЕННЯ В УМОВАХ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ В УКРАЇНІ: ДІЄВИЙ СУДОВИЙ ЗАХИСТ ЧИ ПРОЦЕСУАЛЬНА ІЛЮЗІЯ.....	115
Онишко О.Б. ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ У СФЕРІ УСИНОВЛЕННЯ В ПРАКТИЦІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ.....	119
Погрібна О.В. ДО ПИТАННЯ ПРО АБСОЛЮТНИЙ ХАРАКТЕР ПРАВА ПРИВАТНОЇ ВЛАСНОСТІ НА ЖИТЛО.....	125
Прокопик А.П. ДИСКРИМІНАЦІЯ ЗА СТАТЕВОЮ ОЗНАКОЮ В УМОВАХ ВІЙНИ: АСПЕКТ НЕПРЯМОЇ ТА ПОЗИТИВНОЇ ДИСКРИМІНАЦІЇ (ПОЗИТИВНИХ ДІЙ).....	129
Рябченко Ю.Ю. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОЗАСТОСОВЧОЇ ПРАКТИКИ СУДІВ ЗАГАЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ В ЗЕМЕЛЬНИХ СПОРАХ.....	133
Товстун Н.М. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ МАЙНОВИХ ПРАВ НА ОБ'ЄКТИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ, СТВОРЕНІ ПІД ЧАС ПЕРЕБУВАННЯ В ШЛЮБІ.....	137
Токарева В.О. ПОРУШЕННЯ ПРАВ НА ТОРГОВЕЛЬНІ МАРКИ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ.....	141
Холявка С.В. ДОГОВІР В МЕХАНІЗМІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	145
Шишка О.Р. ПІДПРИЄМСТВО ЯК СУБ'ЄКТ ТА ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ ВЕНЧУРНОГО ІНВЕСТИВАННЯ: ОГЛЯД ТЕОРЕТИЧНИХ ТОЧОК ЗОРУ.....	148
Яковець І.С. ДОСВІД САУДІВСЬКОЇ АРАВІЇ ТА ЕГИПТУ В ЗАСТОСУВАННІ ДОГОВОРІВ КЕРОВАНОГО ДОСТУПУ.....	152
Янчук А.А. МЕДІАЦІЯ СІМЕЙНИХ КОНФЛІКТІВ.....	155
Ященко К.Ю. ПРАВОВІ АСПЕКТИ СТВОРЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНСТРУМЕНТІВ ВИВЕДЕННЯ НЕПЛАТОСПРОМОЖНИХ БАНКІВ З РИНКУ В УКРАЇНІ.....	159

РОЗДІЛ 4

ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКО-ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ПРАВО

Бахновська І.П., Костюк Н.П. СУТНІСТЬ ТА ПЕРЕВАГИ МЕДІАЦІЇ В БІЗНЕСІ.....	164
Вакарюк Л.В., Гетьманцева Н.Д. ПОНЯТТЯ ТА ТИПОЛОГІЯ МОДЕЛЕЙ КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ.....	167
Дідук О.В. ОКРЕМІ ЗАСАДИ ПРОТИДІЇ ПРИВЛАСНЕННЮ, РОЗТРАТІ МАЙНА АБО ЗАВОЛОДІННЮ НИМ ШЛЯХОМ ЗЛОВЖИВАННЯ СЛУЖБОВИМ СТАНОВИЩЕМ.....	172
Дутка В.В. ПРОЦЕСУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗГЛЯДУ СПРАВ ПРО БАНКРУТСТВО.....	176
Зільник Н.М. АДВОКАТ ЯК ПРЕДСТАВНИК У ГОСПОДАРСЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	179
Міщенко В.С. ПРОПОРЦІЙНІСТЬ ТА ЗБАЛАНСОВАНІСТЬ ЗАСОБІВ РЕАЛІЗАЦІЇ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЯК ЗАПОРУКА УТВЕРДЖЕННЯ ІДЕОЛОГІЇ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ В СУСПІЛЬСТВІ.....	183
Моїсєнко Ю.М. АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ ВПЛИВУ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА НА ЕКОНОМІЧНУ СВОБОДУ ТА ПРАВА ПІДПРИЄМЦІВ (НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ АСПЕКТИ).....	186
Нестеров Г.Г. ОБСЯГ ТА ЗМІСТ ГОСПОДАРСЬКОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	191
Нечипоренко С.М., Чікірякін Д.В. ТЕХНОЛОГІЯ ЯК ОБ'ЄКТ ІННОВАЦІЙНОГО ПРАВА: ВІД ТЕОРІЇ ДО ПРАКТИКИ.....	198
Поляков Р.Б. ПРИНЦИП ВСЕСПІЛЬНОСТІ ЯК ОСНОВОПОЛОЖНИЙ (БАЗИСНИЙ) ПРИНЦИП ВІДНОСИН БАНКРУТСТВА (НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ).....	202
Сорока Є.Є., Осадча А.С. КОМЕРЦІЙНА ТАЄМНИЦЯ: ПРАВОВИЙ ПОГЛЯД.....	211

РОЗДІЛ 5

ТРУДОВЕ ПРАВО; ПРАВО СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Гаєвий В.В. СПЕЦІАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ РОЗВИТКУ КОНЦЕПЦІЇ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	215
Конопельцева О.О. ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ПРОВЕДЕННЯ МЕДИЧНИХ ОГЛЯДІВ ПРАЦІВНИКІВ, ЗАЙНЯТИХ НА ВАЖКИХ РОБОТАХ ІЗ ШКІДЛИВИМИ ЧИ НЕБЕЗПЕЧНИМИ УМОВАМИ ПРАЦІ, АБО ТАКИХ, ДЕ Є ПОТРЕБА У ПРОФЕСІЙНОМУ ДОБОРІ ТА ОСІБ ВІКОМ ДО 21 РОКУ.....	220
Прокопчук Н.Р. ЗМІНИ У ТРУДОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ. ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ ВІДНОСИН.....	224
Смолярєва М.Л. ЮРИДИЧНЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ПРАВОВИХ СТИМУЛІВ У ТРУДОВОМУ ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ.....	227

Тептюк Л.М. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО СИСТЕМИ ПОЗАСУДОВОГО ВИРІШЕННЯ КОЛЕКТИВНИХ ТРУДОВИХ СПОРІВ.....	230
Черезова Т.О. ПОНЯТТЯ ТА ОЗНАКИ РЕАЛІЗАЦІЇ СОЦІАЛЬНИХ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	234

РОЗДІЛ 6

ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО; АГРАРНЕ ПРАВО; ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО; ПРИРОДОРЕСУРСНЕ ПРАВО

Вергелес О.О., Ковтуненко О.А. ДОГОВІР СУПЕРФІЦІО: ТЕОРЕТИЧНИЙ ТА ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТИ.....	241
Гайворонський Д.А., Левченко В.Р. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОРЕНДИ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ.....	244
Данилюк С.М. КОНСТИТУЦІЙНІ ЕКОЛОГІЧНІ ПРАВА ГРОМАДЯН.....	248
Єрмак В.П., Катурга В.В. ДЕЯКІ АСПЕКТИ МІЖНАРОДНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАБРУДНЕННЯ КОСМІЧНОГО ПРОСТОРУ.....	251
Ігнатенко І.В., Бухова Д.М., Смаль Ю.О. ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ІНСТИТУТУ ДОБРОСУСІДСТВА В УКРАЇНІ.....	255
Кречик А.С., Кривень О.В., Савчук О.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ВІДХОДАМИ В УКРАЇНІ: ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ.....	259
Курман Т.В. ПРАВО ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ: ЕВОЛЮЦІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ.....	263
Леонова А.В., Зварич Я.В. СТАН ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	266
Марич Х.М. ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРИРОДООХОРОННІ СТАНДАРТИ ТА ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ В СФЕРІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.....	269
Муризіна М.С., Дочия А.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОРЕНДИ ЗЕМЕЛЬНИХ ДІЛЯНОК ПІД ЧАС ВОЄННОГО СТАНУ.....	272
Новак В.М., Лозо О.В. ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ ТА ЕКОЛОГІЧНА ОСВІТА ЯК АКТУАЛЬНІ НАПРЯМИ ДЛЯ РЕФОРМУВАННЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ.....	277
Пилипенко І.С., Пашкова Н.В., Зленко О.О. ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ЗЕЛЕНИЙ КУРС: ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ОКРЕМИХ СКЛАДОВИХ В УКРАЇНІ.....	281
Сіваш А.А., Шерстюк К.Д. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ЗАХИСТУ ДОВКІЛЛЯ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ.....	286
Сотник О.С. ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО РОЗВ'ЯЗАННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ В ПРОЦЕСІ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.....	290
Стоян Є.О., Артеменко К.С., Пищенко О.В. ПРИВАТИЗАЦІЯ ЗЕМЕЛЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	295
Удовенко І.О., Шемякін М.В., Прокопенко Н.А. ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО У СІЛЬСЬКОМУ ГОСПОДАРСТВІ: ЗЕМЕЛЬНА ОРЕНДА, ОБРОБІТОК ТА АГРАРНА ПОЛІТИКА.....	298
Хижняк Б.С., Пантелейчук А.С. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ БЕЗОПЛАТНОГО ОДЕРЖАННЯ ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ У ВЛАСНІСТЬ.....	302
Юрков М.В. ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ОЗНАКИ ПРИВАТИЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬ ДЕРЖАВНИХ І КОМУНАЛЬНИХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	305

РОЗДІЛ 7

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС; ФІНАНСОВЕ ПРАВО; ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Аблязов Д.Е., Солонько М.Ф. ЗАКОНОДАВЧЕ УНОРМУВАННЯ ПИТАННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ.....	308
Бабін Б.В., Приходько А.В. МЕДИЧНА СИТУАЦІЯ В ОКУПОВАНОМУ КРИМУ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ФОРМИ РЕАГУВАННЯ.....	312
Барановська Т.С., Полежаєва Є.В., Федчишин С.А. ВИМОГИ ДО МОВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДЕРЖАВНИХ СЛУЖБОВЦІВ: ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ В ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	317
Безубов Д.О., Стародубова О.А., Горбань Є.А. АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ПЕРЕВЕЗЕНЬ НА РІЧКОВОМУ ТРАНСПОРТІ.....	321
Havrilenko N.V. TAX LOGISTICS IN THE STATE TAX RELATIONS MANAGEMENT SYSTEM.....	325
Даніч С.А., Стебляк А.В. ІМПІЧМЕНТ ПРЕЗИДЕНТУ УКРАЇНИ В СВІТЛІ ПОЛОЖЕНЬ КОНСТИТУЦІЙНОГО ЗАКОНОДАВСТВА: МІФ ЧИ РЕАЛЬНІСТЬ?.....	328
Деменко О.Є. СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ПОДАТКОВІ СПОРИ ЯК НА ПРЕДМЕТ	

АДМІНІСТРАТИВНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ.....	332
Демчик Н.П. ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ПРАВООХОРОНЦІВ ЗА ПОРУШЕННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ: МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ТА НАЦІОНАЛЬНІ ЗАКОНИ.....	336
Діордіца І.В. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ КРІЗЬ ПРИЗМУ МУНІЦИПАЛЬНОЇ ТА ОСВІТНЬОЇ РЕФОРМИ У ВОЄННИЙ ТА ПІСЛЯВОЄННИЙ ЧАС.....	340
Довгаль О.О. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ТРАНСПЛАНТОЛОГІЇ В УКРАЇНІ.....	344
Долгий О.О., Долгий О.А. МОЛОДІЖНИЙ РУХ В УКРАЇНІ: ТЕОРЕТИЧНИЙ І ЮРИДИЧНО-ПРИКЛАДНИЙ АСПЕКТИ РЕАЛІЗАЦІЇ АНТИКОРУПЦІЙНОГО ТА ІНШИХ ПРІОРИТЕТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	348
Дрок І.С. РОЛЬ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОМУ ПРОВАДЖЕННІ У СПРАВАХ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ.....	353
Клапоушак Д.С. АДМІНІСТРАТИВНЕ СУДОЧИНСТВО ЯК ФАКТОР ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ.....	356
Кобильнік Д.А., Горбачевська Д.В., Кравець Л.О. ПРОБЛЕМИ ЗАПОБІГАННЯ ЗЛОВЖИВАННЮ ПРИ ОБІГУ АЛКОГОЛЬНИХ НАПОЇВ ТА ТЮТЮНОВИХ ВИРОБІВ.....	360
Кобильнік Д.А., Безпалько Ю.Ю., Шаповал К.О. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СПЛАТИ ПОДАТКІВ ПРИ ВИКОРИСТАННІ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ.....	363
Лук'янчиков Є.Д., Колокольніков В.А. ПРОБЛЕМАТИКА АРЕШТУ МАЙНА У КРИМІНАЛЬНИХ ПРОВАДЖЕННЯХ БЕЗ ПОВІДОМЛЕННЯ ОСОБІ ПРО ПІДОЗРУ.....	368
Мавродієва М.В. ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ПРАВОЗАСТОСУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ГОСПОДАРСЬКИХ САНКЦІЙ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ МІСТОБУДУВАННЯ.....	372
Малець М.Р., Карпюк А.О. ПРИНЦИПИ ДИСПОЗИТИВНОСТІ, ЗМАГАЛЬНОСТІ ТА ОФІЦІЙНОГО З'ЯСУВАННЯ ВСІХ ОБСТАВИН СПРАВИ ЯК ГАРАНТІЇ ДОТРИМАННЯ ПРАВ ЛЮДИНИ І ГРОМАДЯНИНА В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	377
Малець М.Р., Матвієнко Я.В. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОКАЗІВ ТА ДОКАЗУВАННЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ.....	381
Марачук А.В., Шулепова О.О. ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОПЕРАЦІЙ З ВІРТУАЛЬНИМИ АКТИВАМИ.....	385
Марченко О.О. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА АПЕЛЯЦІЙНИЙ ПЕРЕГЛЯД АДМІНІСТРАТИВНОЇ СПРАВИ.....	389
Медведенко Н.В., Медведенко С.В. КІБЕРБЕЗПЕКА ТА КІБЕРГІГІЄНА ЯК ЗАСОБИ ЗАПОБІГАННЯ ВТРУЧАННЯМ В ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХИСНИКА ЧИ ПРЕДСТАВНИКА ОСОБИ.....	394
Мельниченко Б.Б. ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗУМІННЯ СУТНОСТІ ПУБЛІЧНОГО ІНТЕРЕСУ ЯК АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ КАТЕГОРІЇ.....	399
Метелев О.П., Плетньов О.В. ПРОТИДІЯ ВПЛИВУ НА ДЕРЖАВНІ ЕЛЕКТРОННІ ІНФОРМАЦІЙНІ РЕСУРСИ ТА ОБ'ЄКТИ КРИТИЧНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	402
Петричук М.В. МЕТОДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ЮРИСДИКЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ.....	407
Петров М.С., Беспалова К.О., Дуднік Д.А. АНАЛІЗ АКТУАЛЬНИХ ПЕРСПЕКТИВ ЩОДО ВПРОВАДЖЕННЯ ОПОДАТКУВАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ В УКРАЇНІ.....	411
Семенчук Н.О. ДЕРЖАВНА ІНСПЕКЦІЯ АРХІТЕКТУРИ ТА МІСТОБУДУВАННЯ УКРАЇНИ ЯК УЧАСНИК АДМІНІСТРАТИВНИХ СПОРІВ У СФЕРІ МІСТОБУДУВАННЯ.....	415
Сливка М.М., Сливка В.В. ПРИМИРЕННЯ СТОРІН ТА ВРЕГУЛЮВАННЯ СПОРУ ЗА УЧАСТЮ СУДДІ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНІ СПОСОБИ ВИРІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СПОРУ В СУДІ.....	419
Сливка М.М. ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА МЕДІАЦІЇ ТА ЇЇ СПІВВІДНОШЕННЯ З ПРИМИРЕННЯМ СТОРІН В АДМІНІСТРАТИВНОМУ СУДОЧИНСТВІ.....	422
Собакарь А.О. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ РІЧКОВОГО СУДНОПЛАВСТВА В УКРАЇНІ.....	425
Стремельська А.О., Пустовіт Ю.Ю. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МОНІТОРИНГУ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ.....	429
Сукмановська Л.М. СУБ'ЄКТИ ЗАСТОСУВАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗАХОДІВ ЩОДО ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В УКРАЇНІ.....	433
Теслюк Я.О. РОЗВИТОК ВІТЧИЗНЯНОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО РЕГУЛЮВАННЯ ПИТАНЬ ТРУДОВОЇ МІГРАЦІЇ.....	438
Тимошенко А.В., Котляренко О.П. ПРАВОВИЙ РЕЖИМ ВОЄННОГО СТАНУ: ОСНОВНІ АСПЕКТИ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ПРАВА І СВОБОДИ ГРОМАДЯН.....	442

Тугарова О.К. ВОЄННИЙ СТАН VS СВОБОДА СЛОВА: ОКРЕМІ ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ.....	446
Чайка Р.О., Гуржій А.В. ПІДСТАВИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ПРАЦІ.....	451
Шандрук С.М. ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ: ОСНОВОПОЛОЖНІ ЗАСАДИ.....	455
Шопіна І.М. ОСОБЛИВОСТІ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ ТА ПІДВИЩЕННЯ ДОБРОЧЕСНОСТІ У ПЕРІОД ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ.....	458
Шульга Т.М., Сторчак А.О. АДМІНІСТРУВАННЯ ПОДАТКІВ НА ДОДАНУ ВАРТІСТЬ.....	462

РОЗДІЛ 8

КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО

Агєєнко А.В. ОБ'ЄКТ ДЕКЛАРУВАННЯ НЕДОСТОВІРНОЇ ІНФОРМАЦІЇ (СТ. 366 ² КК УКРАЇНИ).....	465
Ільїна О.В. ПРОБАЦІЯ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЕЛЕМЕНТ ПАРАДИГМИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОСУДДЯ.....	469
Колеснікова І.А. ЦИФРОВІ СЛІДИ: ПОНЯТТЯ ТА ЇХ ЗНАЧЕННЯ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ.....	472
Кутєпов М.Ю. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ ЗАСУДЖЕНИХ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	476
Литвиненко О.Ю. КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧІ ЗАСАДИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ЗАСУДЖЕНИХ В МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ.....	479
Ломака Ю.М. ІСТОРИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ МЕХАНІЗМУ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ ЗА ЗЛОЧИНИ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.....	483
Павленко Т.А., Корабель М.Г. ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО ЩОДО ДІТЕЙ В УМОВАХ ВІЙНИ.....	486
Петер Г.Г. КРИМІНОЛОГІЧНА МОДЕЛЬ КОСМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ ЯК НЕОБХІДНІСТЬ У СТАНОВЛЕННІ НОВОГО СВІТОВОГО ПОРЯДКУ У ВОЄННИЙ ТА ПІСЛЯВОЄННИЙ ЧАСИ.....	489
Пивоваров В.В. БЕЗПЕЧНЕ СЕРЕДОВИЩЕ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ: ПРАВООХОРОННИЙ АСПЕКТ.....	493
Резніченко Г.С. ДЕЯКІ ПРОБЛЕМИ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ДОСЯГНЕННЯ РЕСОЦІАЛІЗАЦІЇ ЖІНОК, ЗАСУДЖЕНИХ ДО ПОЗБАВЛЕННЯ ВОЛІ.....	498
Рубашенко М.А. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА КЛАСИФІКАЦІЯ КОЛАБОРАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ (СТ. 111-1 КК).....	501
Третяков Д.А. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 369-2 КРИМІНАЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ.....	507
Удод А.М., Крушеницький А.В. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ПОГРОЗИ АБО НАСИЛЬСТВА ЩОДО ПРАЦІВНИКА ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ ЗА СУКУПНІСТЮ ЗЛОЧИНІВ ТА ПОВТОРНІСТЮ.....	510
Шакін Р.С. СОЦІАЛЬНА ОБУМОВЛЕНІСТЬ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО У ФОРМІ ЖОРСТОКОГО ПОВОДЖЕННЯ З ДІТЬМИ.....	514
Яковлюк І.В. КОЛАБОРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ: У ЧОМУ ПОЛЯГАЄ ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ?.....	518

РОЗДІЛ 9

КРИМІНАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ТА КРИМІНАЛІСТИКА; СУДОВА ЕКСПЕРТИЗА; ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВА ДІЯЛЬНІСТЬ

Агаркова О.І., Сокирко К.О. ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ І ДОКУМЕНТУВАННЯ ЗЛОЧИНІВ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ КОЛАБОРАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ	523
Бабій С.В. ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ОКРЕМИХ ГАЛУЗЕВИХ ЗАСАД КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ ПІД ЧАС ЗАСТОСУВАННЯ ЗАПОБІЖНОГО ЗАХОДУ У ВИГЛЯДІ ТРИМАННЯ ПІД ВАРТОЮ.....	527
Білецький В.О., Матняк В.М. ПРОФАЙЛІНГ ЯК ПРЕВЕНТИВНА ТЕХНОЛОГІЯ У ЗАПОБІГАННІ ЗЛОЧИНАМ НА ДЕРЖАВНОМУ КОРДОНІ УКРАЇНИ.....	531
Білоус І.М. УЧАСТЬ ПСИХОЛОГА ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ЗА УЧАСТЮ НЕПОВНОЛІТНІХ ОСІБ	534
Гора І.В., Колесник В.А., Попович І.І. ОКРЕМІ ПИТАННЯ КОМПЛЕКСНОЇ СУДОВОЇ АВТОТЕХНІЧНОЇ, ТРАНСПОРТНО-ТРАСОЛОГІЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ТА ЕКСПЕРТИЗИ МАТЕРІАЛІВ ВІДЕОЗАПІСУ В РОЗСЛІДУВАННІ ДОРОЖНЬО-ТРАНСПОРТНИХ ПОДІЙ.....	537
Горб В.В. МЕТОДИКА ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ ЗАГРОЗИ ТЕРОРИСТИЧНОГО ХАРАКТЕРУ.....	543
Єрмоєнко В.О. ПРАВОВІ ПІДСТАВИ ТА МЕХАНІЗМИ ПРИПИНЕННЯ ГРОМАДЯНСТВА В РОЗРІЗІ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ОСНОВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ.....	548

Загородній В.Є., Загородній І.В., Чіпко Н.В. АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ТА МІЖНАРОДНІ ТЕНДЕНЦІЇ КРИМІНАЛІСТИЧНОЇ МЕТОДИКИ.....	556
Катунова А.В. ЩОДО НАСЛІДКІВ ЗМІН У ФУНКЦІОНАЛЬНОМУ НАВАНТАЖЕННІ ПРОКУРАТУРИ УКРАЇНИ.....	560
Кравчук О.О. РОЗВИТОК ІНСТИТУТУ ВИКРИВАЧА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ.....	564
Мудрецька Г.В. ПРОБЛЕМА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ МАТЕРІАЛІВ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ У РОЗРІЗІ НАДАННЯ ДОСТУПУ ДО НИХ СТОРОНІ ЗАХИСТУ.....	569
Сабанюк Т.Р. МОДЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ ВЗАЄМОДІЇ СЛІДЧОГО ТА ОПЕРАТИВНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ПРИ ВИЯВЛЕННІ В РЕЗУЛЬТАТІ ЗДІЙСНЕННЯ ОПЕРАТИВНО-РОЗШУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ГОТУВАННЯ ДО ВЧИНЕННЯ, ВЧИНЕННЯ УМИСНОГО ВБИВСТВА.....	573
Слівінський В.В., Рибалко В.В. НЕВМОТИВОВАНІСТЬ ПОСТАНОВИ ПРОКУРОРА ПРО ЗМІНУ ПІДСЛІДНОСТІ ВНАСЛІДОК НЕЕФЕКТИВНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ ЯК ПІДСТАВА ВИЗНАННЯ НЕДОПУСТИМОСТІ ДОКАЗІВ.....	577

РОЗДІЛ 10

СУДОУСТРІЙ; ПРОКУРАТУРА ТА АДВОКАТУРА

Дудченко О.Ю. ПЕРСПЕКТИВИ РЕФОРМУВАННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПРОКУРАТУРИ: АНАЛІЗ ЗАКОНОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	581
Ковальова Я.О. ДОПУСК ДО ПРОХОДЖЕННЯ СТАЖУВАННЯ В АДВОКАТУРІ ТА ПРИНЦИП НЕСУМІСНОСТІ – ПРАКТИЧНИЙ АСПЕКТ.....	585
Мартинюк О.В., Парійчук К.О. СУДОВА РЕФОРМА В УКРАЇНІ У СВІТЛІ НАБУТТЯ НЕЮ ЧЛЕНСТВА В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ.....	589

РОЗДІЛ 11

МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

Бааджи Н.А. ДО ПИТАННЯ ЗАКОННОСТІ ДЕРОГАЦІЇ ПРАВ ЛЮДИНИ: УМОВИ ПРАВОМІРНОСТІ ЗГІДНО ПРАКТИЦІ ЄСПЛ.....	593
Білоусов М.С. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЙКРАЩИХ ІНТЕРЕСІВ ДИТИНИ У МІГРАЦІЙНОМУ ПРАВІ ЄС ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ПРАВА НА ВОЗЗ'ЄДНАННЯ СІМ'Ї ГРОМАДЯН ТРЕТІХ КРАЇН.....	597
Брацук І.З., Мокрецова Є.-С.М., Шушкевич В.С. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФІЛАКТИКИ ТА ЛІКУВАННЯ РІДКІСНИХ (ОРФАННИХ) ЗАХВОРЮВАНЬ В ЄС ТА УКРАЇНІ: ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ.....	600
Васильщун І.І. ПОНЯТТЯ ТА СУСПІЛЬНА НЕБЕЗПЕКА ВОЄННИХ ЗЛОЧИНІВ.....	608
Казак Р.А., Турчіна М.О., Вільхівський В.В. РОЗВИТОК ТА ПОСИЛЕННЯ ГЕОПОЛІТИЧНОЇ ТА МІЛІТАРИСТИЧНОЇ ПОЗИЦІЙ ПОЛЬЩІ У ЦЕНТРАЛЬНО-СХІДНІЙ ЄВРОПІ.....	612
Коваленко В.В. ОРГАНИ НАГЛЯДОВОЇ ПРОБАЦІЇ В СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ.....	616
Мануїлова К.В., Гребенюк Д.О. ВИКЛИКИ СУЧАСНОГО МІЖНАРОДНОГО ПРАВА: ВІД ПУБЛІЧНОГО ДО ПРИВАТНОГО.....	619
Махаринець Д.Є. ОКРЕМІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНОГО КОМЕРЦІЙНОГО АРБИТРАЖУ.....	624
Петрова Н.О., Курило О.М., Даниленко В.С., Желдубовський Я.О. МІЖНАРОДНИЙ ТЕРОРИЗМ: ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ТА ВИКЛИКИ У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИНАХ.....	628
Пічко Р.С. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ ПИТАННЯ КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЇ КОСМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	632
Саракуца М.О., Петько О.С. ДЕЯКІ АСПЕКТИ МІГРАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ В КОНТЕКСТІ ВІЙНИ В УКРАЇНІ.....	637
Сироїд Т.Л. ІНСТИТУЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ БОРОТЬБИ З НЕЛЕГАЛЬНОЮ МІГРАЦІЄЮ.....	641
Steshenko V.M. EVOLUTION OF INTERNATIONAL LEGAL REGULATION PROTECTION OF CHILDREN'S RIGHTS AT THE UNIVERSAL LEVEL.....	646
Уварова М.В. ДЕНОНСАЦІЯ МІЖНАРОДНИХ ДОГОВОРІВ В УКРАЇНІ.....	651
Ященко Д.С., Оксенюк К.М. ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ СОЮЗІ ТА ДЕРЖАВАХ-ЧЛЕНАХ.....	654

РОЗДІЛ 12

ФІЛОСОФІЯ ПРАВА

Кузнецова Л.В., Котляр Д.О. ДЕОНТОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРОБЛЕМАТИКИ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА.....	657
---	-----

РОЗДІЛ 13

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ

Коломось Т.О., Євтушенко Д.С., Титаренко М.В. ДОВІСНИЙ ФІНАНСОВИЙ МОНИТОРИНГ: ЧИ «ЯКІСНИМ» Є НОРМАТИВНЕ ЗАКРІПЛЕННЯ ВИЗНАЧЕННЯ «ПОЛІТИЧНО ЗНАЧУЩИХ ОСІБ»?.....	660
Курінний Є.В. ПОТРЕБИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ І СИСТЕМА ПРІОРИТЕТІВ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНСЬКОГО УРЯДУ.....	664
Ладіна Л.С., Веселов М.Ю. ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПРИВАТНОГО НОТАРІУСА.....	668
Биков І.О. ЕВОЛЮЦІЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ В КОНТЕКСТІ НАБЛИЖЕННЯ ПОДАТКОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО СТАНДАРТІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ.....	671
Гупалюк А.С. ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮВАННЯ ЗЛОЧИНЦЯ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ СЛІДЧИХ ДІЙ ЗІ ВСТАНОВЛЕННЯ МОТИВУ ТА МЕТИ ЗЛОЧИНУ.....	674
Назимко Є.С., Семенишина-Фіголь Б.М., Пономарьова Т.І. ЗЕМЛЯ ЯК ПРЕДМЕТ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ ПРОТИ ДОВКІЛЛЯ.....	677
Хоша В. В. ВИСНОВОК ЕКСПЕРТА ЯК ПРОЦЕСУАЛЬНЕ ДЖЕРЕЛО ДОКАЗІВ.....	682
Берлач А.І. ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ПРОКУРАТУРИ ЩОДО КООРДИНАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ ЗЛОЧИННОСТІ: ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ.....	686
Христинченко Н.П., Бородин І.Л. ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ, ЯК РІЗНОВИДУ РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ СІМ'Ї В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	690
Зварич Р.В., Дручек О.В., Новікова М.М. ПРАВОВА СИСТЕМА УКРАЇНИ В ПАРАДИГМІ АНГЛОСАКСОНСЬКОЇ ПРАВОВОЇ СІМ'Ї В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ.....	694
Дашковська А.В. ПОНЯТТЯ ТА СТРУКТУРА АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ РАДИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ УКРАЇНИ.....	698
Романцова С. В. ОБМЕЖУВАЛЬНІ ЗАХОДИ В СИСТЕМІ ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ.....	701
Котенко А.М., Івоніченко Д.В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПЛАТІЖНИХ СИСТЕМ.....	704
Ярова Р.В. ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ПРИТЯГНЕННЯ ДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНЕ СТ. 132-1 КУПАП.....	710
Бабенко А.М., Карчевський М.В. ГЛОРИФІКАЦІЯ: ІСТОРИЧНИЙ, МІЖНАРОДНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ СОЦІАЛЬНО-ПРАВОВИЙ ВИМІР.....	713
Коломєць В.В. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ СПЕЦІАЛЬНИХ ЗНАЙ ПРІ РОЗСЛІДУВАННІ ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ АБО ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТРАНСПОРТУ ОСОБАМИ, ЯКІ КЕРУЮТЬ ТРАНСПОРТНИМИ ЗАСОБАМИ.....	718
Карабін Т.О., Білаш О.В. ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ПРОФЕСІЙ ДОДАТКОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЗАКЛАДАМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	724
Підберезних І.Є. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СВОБОДИ СЛОВА ШЛЯХОМ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТЕЛЕБАЧЕННЯ В УКРАЇНІ.....	728
Харитонов Є.О. ФІДУЦІАРНІ ОБОВ'ЯЗКИ УЧАСНИКІВ КОРПОРАТИВНИХ ВІДНОСИН В ПРАВІ ЄС ТА ЗАКОНОДАВСТВІ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄС.....	731
Ізбаш О. О. ПОНЯТТЯ ТА ЗМІСТ ДОГОВОРУ УПРАВЛІННЯ МАЙНОМ.....	735
Школа С.М. КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ ЗАХОДИ ЗАПОБІГАННЯ КРИМІНАЛЬНИМ ПРАВОПОРУШЕННЯМ ПРОТИ СТАТЕВОЇ СВОБОДИ ТА СТАТЕВОЇ НЕДОТОРКАНОСТІ НЕПОВНОЛІТНЬОЇ ОСОБИ.....	739
Корнієнко М.В. ВПЛИВ ТОТАЛІТАРНОГО РАДЯНСЬКОГО РЕЖИМУ НА ФОРМУВАННЯ ІНСТИТУТУ ЗАХИСНИКА В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ.....	743
Назимко Є.С., Клемпарський М.М., Буга Г.С. ГРОМАДСЬКІ ОБГОВОРЕННЯ В ГАЛУЗІ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА.....	747
Гудков І.І. ОСОБЛИВОСТІ ПРИЗНАЧЕННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ СУДОВО-МЕДИЧНОЇ ЕКСПЕРТИЗИ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ВБИВСТВ.....	750
Леоненко А.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ ПРИ РОЗСЛІДУВАННІ ЗАВІДОМО НЕПРАВДИВИХ ПОВІДОМЛЕНЬ ПРО ЗАГРОЗУ БЕЗПЕЦІ ГРОМАДЯН, ЗНИЩЕННЯ ЧИ ПОШКОДЖЕННЯ ОБ'ЄКТІВ ВЛАСНОСТІ.....	754
Білінський І.А. ОБ'ЄКТИВНІ ОЗНАКИ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 203-2 КК УКРАЇНИ.....	764